

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202718
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8614202718.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobkyne R. S., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Jánom Škrabom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 200, 089 01 Svidník proti žalovanej A. S., rod. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom O. 1, XXX XX Z., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Michalom Dribňákom, advokátom, so sídlom Kpt. Nálepku 440/18, 068 01 Medzilaborce, o zaplatenie 2 241 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanej priznáva proti žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 15.5.2014 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4 741 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že žalovanej v minulom období niekoľkokrát poskytla finančné prostriedky na preklopenie jej zložitej finančnej a rodinnej situácie. Táto ju ubezpečovala, že jej prostriedky vráti, avšak ich nevrátila. Neustále sľubovala ich vrátenie a zavádzala ju. Na jej následné telefonické výzvy nereagovala, ani na poslané SMS správy, napriek tomu, že pôžičku v čiastke 5 241 eur osobne priznala a potvrdila jej výšku po vzájomnom odsúhlasení vlastnoručným podpisom dňa 21.12.2012 za účasti svedkov v jej byte. Keďže žalovaná finančné prostriedky nevrátila a ani inak ich vyrovnať sa neusiluje, dňa 24.4.2014 ju doporučeným listom vyzvala na ich vrátenie. Žalovaná na jej list reagovala tým, že bude dlh splácať po 50 eur mesačne, čo je z jej strany neprijateľné a tomu neverí, pretože takéto sľuby žalovaná v minulosti už niekoľkokrát prehlásila, ale ich nedodrжала. Jej sociálna situácia a majetnosť je však dostatočná tomu, aby jej dlh vyrovnala. Od obdobia uznania dlhu až doposiaľ jej žalovaná sama a prostredníctvom dcéry NH.y vrátila 500 eur v dvoch splátkach 100 a 400 eur a preto výška dlhu predstavuje 4 741 eur.

6C/118/2014

-2-

2. V spore bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6C/118/2014-12 zo dňa 5.6.2014, proti ktorému žalovaná podala včas odpor. V odpore uviedla, že s platobným rozkazom nesúhlasí. Pred nejakým časom potrebovala vyplatiť isté dlhy a tak išla za žalobkyňou, pretože sa s ňou chcela poradiť a porozprávať, ako má postupovať. Ona jej ponúkla, že jej požičia peniaze. Boli to sumy 2 850 eur, 850 eur a 300 eur, čiže spolu 4 000 eur. Povedala jej, že požičané peniaze nebude môcť vrátiť jednorazovo, pretože ich príjem je 500 eur mesačne. Tak sa dohodli, že žalobkyni bude splácať po častiach, koľko bude môcť s tým, že sa bude snažiť aspoň 50 eur mesačne. Po častiach jej vrátila 500 eur, či už osobne, alebo prostredníctvom účtu. Pred Vianocami v roku 2013 k nim žalovaná prišla, že potrebuje 500 eur, lebo ide s deťmi do Rakúska, dala jej celú manželovú výplatu. Vo februári 2014 opäť žiadala 500 eur, musela si požičať od dcéry, aby jej vyhovela. Aj napriek ich dohode od nej žiadala zostatok peňazí naraz vo výške

4 741 eur, aj keď nechápe, odkiaľ túto sumu nabrala. Chcela si to s ňou vysvetliť osobne, prečo si k požičanej sume pripísala ešte necelých 2 000 eur a tak ju navštívila u nej doma. Žalobkyňa jej začala vysvetľovať, že je to za nejakú kartu a ona jej to má podpísať v zošite, do ktorého si sama popísala sumy, ako chcela. Po tom, ako odmietla, lebo ešte stále je pri zdravom rozume a vie, koľko si od nej požičala, ju zamkla vo svojom byte a v stave afektu sa jej začala vyhrážať smrťou, fyzicky ju napadla a slovné jej nadávala. Tvrdila, že ju nepustí a zabije, pokiaľ jej to nepodpíše. A tak bola nútená ten zdrap papiera podpísať, aby sa v zdraví dostala opäť domov. Netají sa tým teda, že si od nej požičala peniaze, ale určite nie v takej sume, ako ona tvrdí. Bolo to 4 000 eur a vrátila je spolu 1 500 eur. Nevidí dôvod, prečo by jej mala dávať navyše 2 241 eur pre jej rozmar. Zvyšnú sumu 2 500 eur, ktorú jej dlhuje, je ochotná jej vrátiť, ale keďže ich rodinný príjem je 500 eur mesačne a majú aj iné výdavky, tak nemá inú možnosť, ako dlžnú sumu vyrovnáť v mesačných splátkach.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odporu opätovne uviedla, že dňa 21.12.2013 jej žalovaná pri návšteve v jej byte za účasti svedkov Q. E. a S. S. podpísala uznanie dlhu na základe spoločného zúčtovania a to vo výške 5 241 eur. Uviedla tiež, ako jej požičiavala peniaze po jednotlivých čiastkach, spolu jej požičala sumu 6 116 eur. Predložila aj prehľad o vrátenej sume zo strany žalovanej ku dňu podania návrhu. Z prehľadu je zrejmé, že žalovaná jej vrátila sumu 1 375 eur. K 15.5.2014 jej žalovaná dlhovala čiastku 4 741 eur. Žalovaná jej opätovne sľúbila, že počnúc mesiacom máj 2014 jej bude splácať po 50 eur, že jej pošle naraz tri splátky, avšak opätovne len zavádzala a klamala. K vyhrážaniu sa z jej strany voči žalovanej, resp. k fyzickému útoku nedošlo. Priznáva, že v rámci zúčtovania padli aj ostrejšie slová, avšak to boli len slová na vysporiadanie vecí. Ak mala žalovaná pocit, že sa jej vyhrážala, bola vydieraná alebo napadnutá, či jej bolo ublížené, mala podať trestné oznámenie. Toto sa nestalo a po vzájomnom vyúčtovaní sa normálne, v kľude a v pohode rozišli. V závere poukázala na to, že u žalovanej ide o osobu, ktorá využíva iných na uspokojenie svojich finančných záujmov a to spôsobom využiť ich dôveru a požičaním peňazí od jedného kryť splátky, resp. svoje pôžičky od iných, preto trvá na zaplatení sumy 4 741 eur.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 14.5.2015 uviedla, že v roku 2011 si požičala od žalobkyne finančné prostriedky celkom v sume 4 000 eur, a to sumu 2 850 eur na zaplatenie exekúcie, sumu 850 eur na splatenie karty quatro a sumu 300 eur na kúpu palivového dreva. Doposiaľ uhradila žalobkyňi 4 000 eur. Poukázala, že žalobkyňa neuzavrela písomnú zmluvu o pôžičke a jej konanie, ktorým od nej žiada viac, než jej skutočne požičala, považuje za snahu obohatenia sa. Ak by to bolo tak, ako tvrdí žalobkyňa, že jej mala splácať splátky pôžičky v sume 50 eur mesačne od roku 2011, tak poukazuje na to, že jednotlivé splátky od roku 2011

6C/118/2014

-3-

do podania návrhu žalobkyne sú premlčané a preto vznáša námietku premlčania. Trvá však na tom, že čas plnenia bol ponechaný na jej vôli. Žalobkyňa sa mohla jedine domáhať návrhom na súd, aby určil čas plnenia svojim rozhodnutím.

5. Súd v spore rozhodol rozsudkom č. k. 6C/18/2014-223 zo dňa 31.5.2018, proti ktorému žalovaná podala odvolanie, Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn.:18Co/181/2018-258 zo dňa 24.4.2019 tento rozsudok potvrdil. Žalovaná podala dovolanie, Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3 Cdo 182/2019 zo dňa 28.10.2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn.:18Co/2/2021-317 zo dňa 27.1.2022 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na odôvodnenie uznesenia dovolacieho súdu, podľa názoru ktorého sa súd nedostatočne vysporiadal s tým, či predmetná listina spĺňa náležitosti uznania dlhu po obsahovej a formálnej stránke a tiež sa súd prvej inštancie má vysporiadať s otázkou, či záväzky, ktoré z listín vyplývajú, sú objektívne zistiteľné a či z nej vyplýva vôľa žalovanej dlh splniť.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovanej, listinnými dôkazmi, a to záznamom o dlhu, prepisom sms správ, doporučenou výzvou žalobkyne, výpisom z účtu žalovanej, platobných príkazov žalovanej, čestným vyhlásením Q. S., X. Z., potvrdením s.r.o. Provident Financial, doplnenou listinou - upovedomením súdnej exekútorky JUDr. Viery Uhríkovej o začatí exekúcie zo dňa 3.2.2011 a poštovým poukazom na účet, výsluchom svedkov a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobkyňa v priebehu celého konania na pojednávaniach trvala na žalobe. Uvádza, že od smrti jej manžela žalovaná niekoľkokrát prišla za ňou si požičať peniaze. Boli to rôzne sumy. Väčšinou jej peniaze požičala doma, raz jej požičala tak, že vybrala z bankomatu na sídlisku Ultra a tam jej dala peniaze. Prvýkrát jej požičala peniaze dňa 18.1.2011, bola to suma 80 eur, ktorú žalovaná dlhovala manželovi, potom to bola suma 25 eur za šaty pre jej dcéru, potom 850 eur, ktoré žalovaná musela vrátiť do banky, sumu 955 eur za revolvingovú kartu, sumu 3 850 eur pre exekútora, 300 eur jej požičala, keď potrebovala vrátiť svojmu manželovi a 56 eur, čo vybrala zo svokrinho účtu, dokopy je to suma 6 116 eur. Všetky tieto peniaze jej požičala do konca roka 2011. Dohodli sa, že jej žalovaná bude splácať po 50 eur mesačne. Prvú splátku 50 eur jej dala až v máji 2012. Ďalšiu splátku 50 eur jej dala v roku 2012 na všetkých svätých, 25 eur jej dala v januári 2013, 50 eur v apríli 2013, 50 eur v júli 2013, 50 eur v septembri 2013, potom jej už viac nič nevrátila. V decembri roku 2013, keď išli za jej manželom, to bola suma 5 841 eur. Dňa 20.12.2013 jej vrátila doma 150 eur, na druhý deň 21.12.2013 jej priniesla domov sumu 350 eur. U nej jej žalovaná začala hovoriť, že odkiaľ nabrala také sumy, ktoré jej má vrátiť, že ona má v denníku úplne iné sumy, ktoré jej žalobkyňa požičala. Žalobkyňa jej na to odpovedala, že klame a preto aj zamkla dvere a povedala, že nech príde jej manžel, aby si to vyjasnili. Nakoniec prišiel za žalobkyne a za jeho prítomnosti žalovaná jej podpísala, že jej dlhuje sumu 5 241 eur. Keď zúčtovali, že koľko jej má dať, tak jej odrátala ešte 50 eur, ktoré žalovaná zaplatila pri pohrebe jej dcéry a sumu 50 eur, ktoré žalovaná vrátila jej dcére Kristíne. Po tomto zúčtovaní jej žalovaná podpísala dlžnú sumu 5 241 eur. Vo februári 2014 jej vrátila 100 eur a potom 400 eur. Vtedy jej napísala, že keď nezačne splácať, keď sa nedohodnú na nejakých splátkach, tak ju dá k súdu. Žalovaná jej odpísala, že ju môže dať aj na najvyšší súd a preto podala žalobu. O požičaných peniazoch manžel žalovanej nevedel a ona jej verila, že jej tie peniaze vráti. Žalovaná jej vrátila nejaké peniaze len vtedy, keď na ňu tlačila, že ich potrebuje 6C/118/2014

-4-

súrne. Spor vyvrcholil po smrti jej dcéry, bolo to v novembri roku 2013, keď žalobkyňa potrebovala peniaze na pohreb a povedala žalovanej, že potrebuje peniaze vrátiť, pretože ona sama si musela požičať 500 eur.

8. Žalovaná pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že so žalobou žalobkyne nesúhlasí a trvá na podanom odpore zo dňa 25.6.2014 a na ďalšom vyjadrení zo dňa 30.9.2014. Uviedla, že žalobkyňa klame, že napríklad sumu 955 eur nikdy od nej nepožičala. Taktiež jej žalobkyňa nepožičala ani sumu 3 850 eur, požičala jej sumu 2 850 eur. Sumu 180 eur dlhoval jej manžel za kosačku manželovi žalobkyne a keďže tento zomrel, tak sa už tá suma nevrátila. Žalovaná uviedla, že je ochotná sa so žalobkyňou dohodnúť, že jej vráti sumu 2 500 eur.

9. Zo záznamu o dlhu (č.l. 3 spisu) písaného žalobkyňou súd zistil, že žalovaná dňa 21.12.2013 podpísala žalobkyne odsúhlasenie dlhu vo výške 5 241 eur.

10. Zo záznamu o dlhu (č.l. 56 spisu) vyplýva, že žalovaná tam napísala svoju sumu požičaných peňazí od žalobkyne, ktorá podľa nej činí sumu 3 886 eur.

11. Z prepisu SMS správ medzi žalobkyňou a žalovanou je zrejmé, že žalobkyňa sa mnohokrát v priebehu mesiacov september 2013 až apríl 2014 domáhala vrátenia požičaných peňazí.

12. Z písomnej doporučenej výzvy žalobkyne na vrátenie pôžičky zo dňa 28.4.2014 súd zistil, že žalobkyňa vyzvala žalovanú na úhradu dlhu vo výške 4 741 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade nezaplatenia odstúpi vec na právne riešenie súdnou cestou s tým, že dlžnú čiastku bude požadovať vrátiť s príslušenstvom a následne aj s trovami konania a zastúpenia.

13. Z výpisu z účtu žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., súd zistil, že žalovaná dňa 15.4.2015 poukázala na účet žalobkyne sumu 2 000 eur.

14. Z platobných príkazov žalovanej VÚB banka zo dňa 19.2.2014 a 24.2.2014 súd zistil, že žalovaná žalobkyne poukázala na účet spolu 500 eur.

15. Z doplnenej listiny - upovedomenia súdnej exekútorke JUDr. Viery Uhríkovej o začatí exekúcie zo dňa 3.2.2011 a poštového poukazu na účet súd zistil, že žalovaná dňa 11.5.2011 poukázala súdnej exekútorke na účet sumu 2 650,28 eura v súvislosti s upovedomením o začatí exekúcie.

16. Z čestného vyhlásenia Q. S. zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že žalobkyňa, jej nevesta, mala problémy s peniazmi. Kým žil jej syn, V. S., ktorý bol policajt, tak on sa staral o domácnosť, nakoľko nevesta nevedela veľmi finančne hospodáriť. Mala sklony k tomu, že veľakrát vyvolávala spory v rodine práve kvôli peniazom. Často im spolu s už nebohým manželom dávali peniaze tak, aby ich syn o tom nevedel. Po smrti ich syna jej zostalo dosť veľa peňazí a keď jej zomrela dcéra, tak si musela požičať na pohreb. Čo sa týka jej druhej nevesty, žalovanej, s tou žije v spoločnej domácnosti a nemala s ňou žiadne problémy. Jej nevesta sa od roku 1992 cestou obecného úradu starala o starších ľudí v obci Bystrá. Nevie

6C/118/2014

-5-

o tom, aby s ňou niekto mal nejaké problémy, je u každého obľúbená. Toto prehlásenie urobila podľa svojho svedomia dobrovoľne.

17. Z čestného vyhlásenia Jána Z. zo dňa X.X.XXXX vyplýva, že dňa 21.12.2013 išiel navštíviť žalobkyňu. Keď prišiel k dverám bytu, začul hlasitý rozhovor, zazvonil a následne silnejšie zaklopal na dvere a vošiel dnu. Žalobkyňa mu prišla povedať, že má návštevu a musí dačo doriešiť, preto ostal čakať v detskej izbe. Vypočul si tak rozhovor medzi ňou, jej švagrinou A. S. a mladým mužom, ako sa neskôr dozvedel, bol to zať A. S., z ktorého pochopil, že žalobkyňa požičala peniaze žalovanej a tá ich nesplácala tak, ako sa dohodli a preto sa žalobkyňa domáhala, aby došiel manžel žalovanej a že sa spolu dohodnú na splácaní dlhu. Žalovaná jej povedala, že manžel nie je doma. Potom rozoberali dlh, čo bol zapísaný, aj sumy. Olga sa jej pýtala, ako to chce splácať ďalej, že jej už neverí, že ju stále vodí za nos, dva roky sa vyhovára. Na to jej A. zať povedal, že si zoberie pôžičku on a celý dlh vyplatí naraz. R. na to uviedla, že jej už neverí a preto nech jej A. podpíše dlh, na čo ona povedala, že kľudne podpíše, či podpísala, nevie, lebo on to nevidel. Potom sa A. a jej zať zdvihli a odišli, pri odchode A. popriala šťastné sviatky.

18. Z potvrdenia s.r.o. V. E. zo dňa XX.X.XXXX súd zistil, že žalobkyňa v priebehu rokov 2004 až 2013 uzavrela s uvedenou nebankovou spoločnosťou 18 zmlúv o spotrebiteľskom úvere na sumy okolo 700 - 900 eur. Z písomného vyjadrenia spoločnosti zo dňa 27.3.2017 je zrejmé, že žalobkyňa tieto úvery splatila, posledný dňa 28.11.2013.

19. Svedok Q. E., zať žalovanej, pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že pred Vianocami v roku 2013 bol spolu so žalovanou vrátiť žalobkyňi istú sumu peňazí. Od svokry vedel, že žalobkyňa jej požičala okolo 2 500 - 3 000 eur a pred Vianocami 2013 jej boli vrátiť sumu 350 eur. Svokra mu povedala, že žalobkyňa jej nepožičala takú sumu, akú požaduje. Keď boli vrátiť peniaze, on sedel v aute a čakal, že svokra za chvíľu príde. Asi po pol hodine mu volala jeho manželka, ktorá s nimi nebola, že má ísť do bytu žalobkyne, že jej volala žalovaná, že žalobkyňa ju zamkla do bytu a že ju nechce z bytu pustiť, že sa jej vyhrážala. Keď prišiel k žalobkyňi, byt bol zamknutý, nechceli ho pustiť dnu, ale nakoniec ho pustili. On sa nechcel do toho miešať, sadol si v kuchyni a pozoroval, čo sa dialo. Žalobkyňa vytiahla akýsi diár a ukazovala svokre, že čo všetko jej má uhradiť. Žalovaná s tým nesúhlasila, vysvetľovala jej, aké sumy je jej dlžná, počul, ako žalobkyňa uviedla, že kým to nepodpíše, čo tam má napísané, tak ju z bytu nepustí. V kuse kričala, nadávala a hrešila, vyhrážala sa jej, že žalovaná bude ťažko umierať pre jej mamu. Presne si pamätá, že žalovaná jej povedala, že všetko jej podpíše, len nech ju pustí z toho bytu a potom to aj podpísala. Aj on uistil žalobkyňu, že si zoberie pôžičku a že jej peniaze vráti, ale povedal to len tak, lebo chceli odísť preč z bytu. Potvrdil, že za ním prišiel do bytu ešte jeden pán a žalobkyňa zasa byt zamkla.

20. Svedkyňa S. J., dcéra žalobkyne, pri výsluchu uviedla, že vie o tom, že jej mama požičiavala peniaze žalovanej a žalovaná jej peniaze nevrátila. Nikdy nebola pritom, keď jej mama peniaze požičiavala, ale vie, že mama si to stále zapísala. Dňa 20.12.2013 bola s mamou v dome žalovanej požadovať požičanú sumu, vtedy jej žalovaná vrátila 150 eur. Nakoľko mama chcela vrátiť v ten deň 500 eur, žalovaná jej sľúbila, že na nasledujúci deň jej prinesie zvyšných 350 eur. Bola pritom, keď na nasledujúci deň

žalovaná prišla do ich bytu a priniesla sumu 350 eur a zároveň vytiahla svoj zošit, kde mala uvedené tri sumy, ktoré jej matka požičala. Na to matka vytiahla svoj zošit, kde mala uvedených viac súm a tiež mala

6C/118/2014

-6-

zapísané aj zapísané peniaze, ktoré jej už žalovaná vrátila. Matka povedala žalovanej, že pokiaľ neuznáva túto sumu, tak bude dovtedy u nej, pokiaľ nepríde jej manžel a sa to nevyrieši. Žalovaná povedala, že manžel nepríde, lebo nie je doma. Priznala, že žalobkyňa do žalovanej strčila a povedala jej, že už jej neverí. Žalovaná potom volala dcére Nikole, aby do bytu prišiel jej zať, ktorý ju vonku čakal. Keď prišiel on, tak znovu preberali položku po položke a matka chcela, aby jej to žalovaná podpísala. Žalovaná povedala, že jej to s kľudom podpíše a aj podpísala, keď odchádzali, tak ešte im zaželali šťastné sviatky. Svedkyňa uviedla, že je pravda, že žalobkyňa povedala v súvislosti so smrťou jej babky, že nech si ju žalovaná neberie do úst, lebo ju zabije, ale nemalo to súvis s požičanými peniazmi. Na žalovanú jej matka nevyvíjala nátlak, len jej povedala, že už jej neverí, nech jej tú sumu podpíše.

21. Svedkyňa K. E., dcéra žalovanej, vo svojej výpovedi uviedla, že vie o peniazoch, ktoré si jej mama požičala od žalobkyne, a to o sumách 2 850 eur, 850 eur a 300 eur. Pri sume 2 850 eur jej mama povedala, že má nejaký problém, že jej prišlo vyplatiť túto sumu od nejakého exekútora. Nakoľko vtedy nemali notebook ani tlačiareň, tak išla za tetou, aby sa s ňou poradila, aby napísali nejaký splátkový kalendár a aby to poslala tomu exekútorovi. Teta jej tie peniaze požičala, pričom jej povedala, že nebudú písať nejaký papier a že jej vráti podľa toho, ako bude kedy môcť. Potom jej ešte mama povedala, že si požičala od tety sumu 850 eur a 300 eur. Ona nebola ani pri jednej pôžičke peňazí a nevie, na čo mama potrebovala peniaze, pretože sa o tom nerozprávali. Povedala jej iba to, že bude peniaze tete splácať, kedy koľko bude môcť. Nebola osobne prítomná, keď mama podpisovala uznanie tej dlžnej sumy, mama jej len volala, aby ona zavolała svojmu manželovi, ktorý čakal mamu v aute, aby išiel do vnútra, že teta ju tam zamkla a nechce ju pustiť, kým nepodpíše ten papier. Počula do telefónu, ako teta kričala, že ju z bytu nepustí.

22. Svedkyňa Q. S., rod. S., švagriná sporových strán, pri výsluchu uviedla, že má vedomosť o tom, že žalovaná si od žalobkyne požičiavala peniaze. Čo sa týka okolností, za akých boli požičané peniaze a aká suma to bola, k tomu sa vyjadriť nevedela. Prvýkrát sa o požičiavaní peňazí dozvedela až vtedy, keď žalobkyňa si pýtala číslo na jej brata, manžela žalovanej a vtedy jej povedala, že požičala peniaze žalovanej a že ich chce od nej vymôcť, nakoľko táto jej ich nevrátila. Ona sa v podstate nestretáva ani so žalobkyňou, ani so žalovanou, nakoľko je zamestnaná a vlastne na to nemá ani čas. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aby sa vyjadrila k čestnému vyhláseniu, ktoré podpísala jej matka, uviedla, že pozná ten papier, videla ho, ukázala jej ho žalobkyňa, keď bola u nej bola na krstinách, nechápala, že jej mama by bola schopná niečo také napísať a tiež aj jej deťom nešlo do hlavy, žeby babka niečo také napísala a tvrdila. Zobrala to čestné vyhlásenie a išla za mamou sa opýtať. Keď za ňou prišla a ukázala jej ten papier, mama povedala, že nevie o tom, nevidela ten papier, nepodpísala to. Uviedla, že jej mama nemala nikdy ťažké srdce ani na jednu nevestu, ani nemá doteraz, napriek tomu, že majú spolu spor.

23. Svedkyňa Q. S., svokra žalobkyne a žalovanej, pri výsluchu uviedla, že teraz už vie o tom, že nevesta A. nevrátila peniaze druhej jej neveste R.. Jej nevesty boli stále dobré, nehádali sa medzi sebou, navštevovali sa navzájom a nevie, čo sa stalo, ale zrazu bolo medzi nimi zle. Nevesta A. jej povedala, že R. ju žaluje na súde, že jej požičala peniaze a že ona jej všetky nevrátila. Ona nebola prítomná, keď R. požičala peniaze A., nevie ani, v akej sume jej peniaze požičala, o požičiavaní peňazí sa dozvedela, až keď sa začal súd. V súčasnosti býva u nevesty A., ale trvalý pobyt má v Y.. Je na nich

6C/118/2014

-7-

nazlostená, že sa navzájom súdia, nemali by sa súdiť. Čestné vyhlásenie podpísala, ale ona ho nepísala, nevie, kto to písal a keď ho podpisovala, tak nečítala, čo tam bolo napísané.

24. Svedok V. S., manžel žalovanej, pri výsluchu uviedol, že o tom, že žalobkyňa požičiavala peniaze jeho manželke nikdy nevedel, dozvedel sa to až teraz pred pojednávaním. Žalobkyňa má na neho kontakt, ale počas celej tej doby ho nikdy neupozornila, ani nevyzvala, aby prípadne vrátil peniaze on. Nebol u žalobkyne, keď ako ona tvrdí, mala požičať jeho manželke sumu 955 eur. Manželka ho informovala, že už žalobkyňa vrátila všetko, čo si od nej požičala a že žalobkyňa ju donútila podpísať akýsi papier, že ich spolu so zaťom zamkla v izbe. Doteraz za ním nikto nebol, že jeho manželka je niekomu

dlžná. Po nahliadnutí do výpisu z sms-správ z februára 2013, kde žalobkyňa sa pokúšala skontaktovať s ním, uviedol, že tieto sms-správy nečítal, nevedel sa vyjadriť, ako je to možné, že ich nečítal.

25. Na pojednávaní dňa 7.6.2022 právny zástupca žalobkyne uviedol, že podľa jeho názoru nie je obvyklé, aby keď sa požičiavajú peniaze medzi blízkymi príbuznými, vznikali nejaké perfektné zmluvy. Nemyslí len na výšku, ale na všetky náležitosti, ktoré si zákon vyžaduje. Zostal na tých istých tvrdeniach, ktoré už prezentoval na pojednávaní a ak vychádza zo skutočností, že pôvodne bola žalovaná suma na 4 741 eur a po podaní žalobného návrhu žalovaná ešte dňa 28.4.2014 plnila sčasti tento dlh sumou 2 500 eur, má za to, že neplnila len tak, ale v zmysle obsahu listiny, ktorú podpísala žalobkyňa. Navrhuje preto, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňu sumu 2 241 eur s príslušným úrokom z omeškania, v prípade úspechu si uplatňuje trovy konania.

26. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že žalovaná zotrúva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach, ktoré uviedla v odvolacom konaní a tiež aj v dovolaní. Žalovaná si od žalobkyne požičala 4 000 eur, uviedla aj načo použila tieto peniaze, preukázala danú skutočnosť súdu aj relevantnými dôkazmi. V základnom konaní predložili doklad zo dňa 21.1.2016 a to poštovú poukážku, ktorou bola vyplatená exekúcia zo strany žalovanej JUDr. Viere Uhríkovej vo výške 2 650,28 eura, ale žalobkyňa jej požičala sumu 2 850 eur, ktoré použila na uhradenie dlhu súdnej exekútorke. Požičaná suma 850 eur bola použitá na úhradu Quatro karty vo VÚB banke a požičaných 300 eur použila na zakúpenie palivového dreva. Žiadne iné peniaze si žalovaná od žalobkyne nepožičala. Čo sa týka uznania dlhu, k tomu sa žalovaná vyjadrila, ak niečo podpísala, tak podpísala to pod nátlakom, čiže nemá to žiadne náležitosti uznania dlhu. Žalovaná považuje žalobu za predčasnú, čo sa týka požičanej sumy, nakoľko čas plnenia bol ponechaný na vôli žalovanej. Má za to, že žalovaná dostatočne preukázala v súdnom konaní, koľko si od žalobkyne požičala a tieto peniaze žalovaná žalobkyňu aj uhradila. Z uvedených dôvodov žiada, aby bola žaloba zamietnutá a uplatňuje si trovy konania.

27. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

28. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť.

6C/118/2014

-8-

29. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa § 40 ods. 1 a ods. 3 veta pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

31. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

32. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať, alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

33. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

35. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

36. Uznanie dlhu predstavuje zabezpečovací prostriedok, prostredníctvom ktorého dochádza k zabezpečeniu práv a povinností záväzkov. Ide o jednostranné vyhlásenie, resp. jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník v písomnej forme vyhlasuje, že zaplatí svoj dlh čo dôvodu a výšky. Základným obsahovým prvkom inštitútu uznania dlhu je vznik právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania trval, ktorá sa prejavuje najmä v procesnej rodine ako prenesenie dôkazného bremena na dlžníka. Okrem všeobecných náležitostí (§ 34 a nasl. OZ) potrebných na to, aby bol právny úkon uznania dlhu perfektný, Občiansky zákonník v prípade uznania dlhu vyžaduje aj splnenie ďalších, osobitných náležitostí, ktorými sú písomná forma, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu a výšky. Zároveň je pre perfektnosť a vznik všetkých účinkov uznania dlhu v prípade, že je dlh už premlčaný, potrebné, aby ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Pre platnosť uznania dlhu je potrebná jeho písomná forma (§ 40 OZ). Absencia písomnej formy má za následok to, že k uznaniu dlhu vôbec nepríde. Písomná forma sa vyžaduje aj v tom prípade, že primárny záväzok bol uzatvorený v ústnej forme. Na to, aby bolo uznanie dlhu platné, nepostačuje len samotné uznanie existencie dlhu, ale je potrebný prísľub dlžníka, že svoj existujúci dlh zaplatí. V opačnom prípade by nešlo o platné uznanie dlhu. Samotný prísľub dlžníka, že svoj dlh zaplatí, nemusí byť striktné formalistický, t. j. stačí, ak z dlžníkovho písomného prejavu vyplýva vôľa splniť dlh bez ohľadu na jeho formu, a to aj vzhľadom na § 35 OZ. Ďalšou obligatórnou náležitosťou uznania dlhu je jeho vymedzenie čo do dôvodu a výšky. Je nevyhnutné, aby z úkonu dlžníka bolo možné dôvod a výšku dlhu stanoviť určito a zrozumiteľne. Vymedzením dôvodu dlhu sa myslí určenie jeho právneho titulu, z ktorého vznikol, t. j. primárneho záväzku.

6C/118/2014

-9-

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Je nesporné a žalovaná to ani nepoprela, že žalobkyňa v priebehu roka 2011 po smrti svojho manžela požičiavala žalovanej peňažné prostriedky, a to bez toho, aby uzavreli medzi sebou písomnú zmluvu o pôžičke. Sporové strany tak uzavreli zmluvu o pôžičke peňazí ústnou formou. Žalobkyňa si jednotlivé rôzne sumy požičaných peňazí zapisovala do svojho záznamu, kde uvádzala aj dôvod požičania peňazí žalovanej. Spornou v tomto prípade zostala výška požičanej sumy a spôsob splácania pôžičky. Žalobkyňa tvrdila, že spolu požičala žalovanej sumu 6 116 eur. Žalovaná najprv potvrdila sumu 3 886 eur, v podanom odpore a v priebehu konania už uvádzala sumu 4 000 eur. Žalobkyňa v žalobe a aj v priebehu konania trvala na tom, že sa so žalovanou dohodli, že žalovaná jej bude dlžnú sumu splácať po 50 eur mesačne. Žalovaná však tvrdila, že sa nedohodli na vrátení požičanej sumy v mesačných splátkach po 50 eur. Súd ale neuveril tvrdeniu žalovanej, nakoľko žalovaná pristúpila k splácaniu dlhu v splátkach. Po sms komunikácii, z ktorej mal súd za preukázané, že žalobkyňa opakovane vyzývala žalovanú na vrátenie požičaných peňazí a kontaktovala aj manžela žalovanej, ku ktorému sa jej správy nedostali, ako to potvrdil aj manžel žalovanej vo svedeckej výpovedi, kde na pojednávaní uviedol, že o požičiavaní peňazí zo strany žalobkyne svojej manželke sa dozvedel až v priebehu súdneho konania, žalobkyňa dňa 20.12.2013 osobne navštívila žalovanú za účelom vrátenia peňazí. Žalovaná žalobkyňu v tento deň vrátila sumu 150 eur. Na druhý deň 21.12.2013 žalovaná na naliehanie žalobkyne navštívila žalobkyňu u nej doma a vrátila jej ešte sumu 350 eur. Keďže žalobkyňa už neverila sľubom žalovanej, domáhala sa, aby jej žalovaná podpísala dlžnú sumu peňazí, ktoré jej žalobkyňa skutočne požičala. Po zúčtovaní požičaných a zaplatených súm žalovaná žalobkyňu podpísala, že jej dlhuje sumu 5 241 eur, čo žalobkyňa považuje za uznanie dlhu zo strany žalovanej. Žalovaná ale tvrdila, že túto sumu nechcela podpísať, že si takú sumu nepožičala, v deň podpísania tejto listiny ani nevedela, akú sumu jej žalobkyňa požičala a to, že dlhuje sumu 5 241 eur podpísala len pod nátlakom žalobkyne, slovného a fyzického napadnutia a tiež v dôsledku toho, že ju žalobkyňa zamkla v byte. Žalovaná však toto svoje tvrdenie podľa názoru súdu nepreukázala a nevyplýva to ani z výpovedí svedkov.

38. Aj napriek uvedenému však súd listinu - záznam o dlhu, ktorý viedla žalobkyňa, v ktorom bol uvedený dôvod pôžičky a výška požičanej sumy a ktorý dňa 21.12.2013 žalovaná podpísala, rešpektujúc aj názor dovolacieho a následne odvolacieho súdu a poukazujúc na uvedené v bode 36 odôvodnenia, nemohol vyhodnotiť za písomné uznanie dlhu podľa citovaného § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník veriteľovi dáva najavo, že svoj záväzok uznáva. V tomto prípade žalovaná neadresovala písomný právny úkon žalobkyňu (§ 40 Občianskeho zákonníka), ktorým by vyjadrila svoju vôľu uznať svoj dlh, kde by bol jej prísľub dlh zaplatiť a kde by uviedla dôvod dlhu a jeho výšku. Ani len samotné splnenie týchto náležitostí ešte nerobí z

právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené aj vôľou konajúcej osoby, smerujúcou k vzniku práv či povinností vyplývajúcich z § 110 ods. 1, prípadne z § 558 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/501/2004). Takýto záznam o dlhu preto nie je možné považovať za vykonaný právny úkon - uznanie dlhu žalovanou. Záznam o dlhu je neplatný pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka a pre nedostatok vôle a slobody na strane žalovanej v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6C/118/2014

-10-

39. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej súd priznal vo výroku II. rozsudku náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6C/118/2014

-11-

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.